

Poppenkastverhaal bij thema "Ik help je" bij de vertelling van de hoofdman uit Kapernaüm.

Nodig: Enkele plasticzakken met een zonnebril erin. Twee poppen : Kees en Karel

Geloven zonder te zien

Kees: (komt op met een tas) Tralalala, ik heb een tas en niemand weet lekker wat er in zit. Tralalala. Ha kinderen, jullie weten het lekker ook niet ... nee toch?

Karel komt er aan wandelen: Ha Kees, wat heb jij daar bij je?

Kees: Een mooie zak. Dat zie je toch.

Karel: Ja, ja een mooie zak. Maar daar zit vast iets in. Wat zit erin?

Kees: Ja, dat zou je weleens willen weten hè?

Karel: Zal ik het raden.

Kees: Dat is prima!

Karel: Een bal?

Kees: Mis

Karel: Een muis?

Kees: Mis

Karel: Ha, ha een auto?

Kees: Ook mis

Karel: Nou ik zal nog een keer raden en dan moet je het zeggen hoor.

Kees: Je mag nog één keer raden en dan weet ik iets...

Karel: Een ...eh... barbiepop?

Kees: Nee, je hebt het niet geraden.

Karel: Jammer en nu?

Kees: Nu moet je je ogen dicht doen en dan mag je met je hand in de zak voelen wat het is.

Karel: Ok (Karel doet één hand voor zijn ogen en voelt met de andere hand in de zak.

Kees: Voel je wat het is?

Karel: Ja, ik weet het denk ik, ik zal nog één keer goed voelen.

Kees: Ja en dan mag je het nog niet zeggen, want de kinderen moeten ook nog voelen.

Karel: In deze zak?

Kees: Nee bij alle rijen kinderen is ook een zak. Daar zit hetzelfde in als in mijn zak. Nu mogen alle kinderen ook voelen. Maar iedereen moet z'n ogen dicht doen en mag niet in de zak kijken. En als ze het gevoeld hebben mogen ze het nog niet hardop zeggen, want dan ben je af.

(De zakken gaan door de rijen en de kinderen voelen wat erin de zak zit)

Karel: Ik wil het zo graag zeggen...

Kees: Nog even wachten hoor.

(Als iedereen heeft gevoeld)

Kees: Nou Karel en kinderen, jullie weten wat er in de zak zit, maar je mag het nog niet zeggen. Wie weet heel zeker wat erin zit?...

(Iedereen steekt zijn vinger op en roept dat zij/hij het zeker weet)

Kees: Ha, ha jullie hebben het niet eens gezien wat er in zat. Hoe kan je dat nu zeker weten, wie wil dat mij eens vertellen?

Kinderen: Ze voelen het, zoiets hebben ze al wel eens gezien...enz.

Kees: Dus je kunt toch iets geloven zonder dat je het hebt gezien...

Karel: Ja, je kunt toch iets geloven zonder dat je het hebt gezien...

Kees: Dat moeten jullie goed onthouden: je kunt toch iets geloven zonder dat je het hebt gezien...

Karel: Nou mag ik het zeggen hè?

Kees: Ja wat zit er in mijn tas?

Karel: Een zonnebril!

Kees: Helemaal goed, dus je kunt toch iets geloven zonder dat je het hebt gezien...

Karel pakt de bril en zet hem op.

Karel: Zo nu gaan we een potje voetballen hoor. Dag kinderen!

Kees: Tot ziens

.